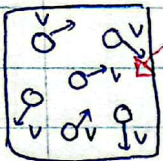


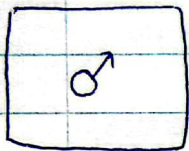
තාපගති විද්‍යාව

වායුවක අභ්‍යන්තර ශක්තිය

පදාර්ථයක අභ්‍යන්තර ශක්තිය යනු එය තනි ඇති අංශු ඝනස්ථානවල අන්තර්ගත වී ඇති ශක්තියයි. පදාර්ථයක මුළු අභ්‍යන්තර ශක්තිය අංශුවල චාලක ශක්තියෙන්, විභව ශක්තියෙන් එකතුවෙන් ලැබේ.



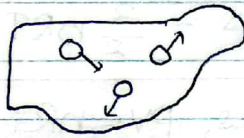
$$\text{අභ්‍යන්තර ශක්තිය} = \text{විභව ශක්තිය} + \text{චාලක ශක්තිය}$$



ඝන

අංශුවල

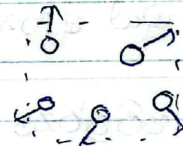
විභව ශක්තිය > චාලක ශක්තිය



ද්‍රව

අංශුවල

චාලක ශක්තිය > විභව ශක්තිය



වායු

අංශුවල

චාලක ශක්තිය >>> විභව ශක්තිය

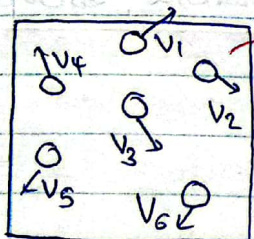
(නොගැතිය හැකි)

පරිපූර්ණ වායුවක අන්තර් අණුක බල නොගැතිය හැකි තරම් කුඩා නිසා එතැන්දී විභව ශක්තිය ශුන්‍ය ලෙස උපකල්පනය කළ හැක.

පරිපූර්ණ වායුවල, අණුවල

$$\text{අභ්‍යන්තර ශක්තිය} = \text{චාලක ශක්තිය}$$

* මේ අනුව පරිපූර්ණ වායු සමීපරයක මුළු චාලක ශක්තිය සඳහා පහත පරිදි ප්‍රකාශන ලබා ගත හැක.



අණුවක ස්කන්ධය = m

වර්ග මධ්‍යන්‍ය මූලාශ්‍රවේගය (u)

අණු ගණන = N

$$u = \sqrt{\frac{3RT}{M}}$$

කම්පලයක මුළු චාලක ශක්තිය = $\frac{1}{2} m(\bar{u})^2 \times N$

එක අණුවක චාලක ශක්තිය අණු ගණන

$$= \frac{1}{2} m \left(\sqrt{\frac{3RT}{M}} \right)^2 \times N$$

$$= \frac{1}{2} m \times \frac{3RT}{M} \times N$$

$$= \frac{3}{2} \left(\frac{mN}{M} \right) RT$$

මවුල ගණන = n

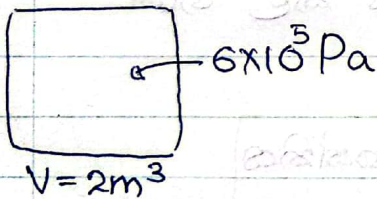
$$\text{මුළු චාලක ශක්තිය} = \frac{3}{2} nRT$$

$$\text{මුළු අභ්‍යන්තර ශක්තිය} = \frac{3}{2} nRT$$

ඔරිපූර්ණ වායු සමීකරණය, $PV = nRT$ මගින්,

$$U = \frac{3}{2} PV$$

01. ඔරිපූර්ණ වායු කම්පලයක් තුළ පීඩනය $6 \times 10^5 \text{ Pa}$ වන අතර පරිමාව 2 m^3 වේ. කම්පලයේ මුළු අභ්‍යන්තර ශක්තිය කොපණය.



$$U = \frac{3}{2} PV$$

$$= \frac{3}{2} \times 6 \times 10^5 \times 2$$

$$U = \underline{\underline{18 \times 10^5 \text{ J}}}$$

★ බොයිල් නියමයට අනුව උෂ්ණත්වය නියතවිට, PV ගුණිතය නියතයක් වන නිසා ඔරිපූර්ණ අවල වායු ජ්‍යෙෂ්ඨයක මුළු අභ්‍යන්තර ශක්තිය, නිරන්තර උෂ්ණත්වය මත පමණක් ම රඳා පවතී.

වායුවක උෂ්ණත්ව වෙනසකදී ඇතිවන අන්තර්ගත ශක්ති වෙනස සඳහා ප්‍රකාශනයක් ලබා ගැනීම.

අවම වායු සම්පලයක අවස්ථා 2ක් අතර අන්තර්ගත ශක්ති වෙනස ගණනය කිරීමට නම් උෂ්ණත්ව වෙනස සලකා හෝ PV ගුණිතවල වෙනස සලකා පහත පරිදි ප්‍රකාශන ලබා ගත හැකිය.

$$\begin{array}{ccc}
 n(P_1, V_1) & \xrightarrow{\Delta} & n(P_2, V_2) \\
 \downarrow & & \downarrow \\
 T_1 & & T_2 \\
 u_1 = \frac{3}{2} nRT_1 & & u_2 = \frac{3}{2} nRT_2 \\
 u_1 = \frac{3}{2} P_1 V_1 - (1)' & & u_2 = \frac{3}{2} P_2 V_2 - (2)'
 \end{array}$$

$$\text{අන්තර්ගත ශක්ති වෙනස} = u_2 - u_1$$

$$\begin{aligned}
 \Delta u &= u_2 - u_1 \\
 &= \frac{3}{2} nRT_2 - \frac{3}{2} nRT_1
 \end{aligned}$$

$$\Delta u = \frac{3}{2} nR (T_2 - T_1)$$

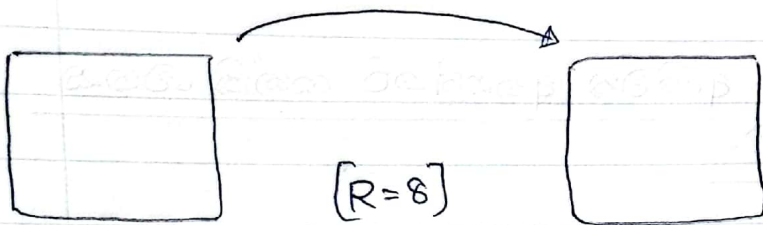
$$\text{①' හා ②' වලින්, ②' - ①'}$$

$$\Delta u = \frac{3}{2} P_2 V_2 - \frac{3}{2} P_1 V_1$$

$$\Delta u = \frac{3}{2} [P_2 V_2 - P_1 V_1]$$

අවම වායු ස්කන්ධයක පරිමාව 1 m^3 ද, ජීවනය $2 \times 10^5 \text{ Pa}$ ද, උෂ්ණත්වය 300 K ද වේ. මෙම අවම වායු සම්පලය ජීවනය $3 \times 10^5 \text{ Pa}$ දක්වාද, පරිමාව 1.5 m^3 දක්වාද වන ලෙස වෙනසකට භාජනය කරන ලදී. $[R = 8]$

- (i) ආරම්භක මවුල ගණන සොයන්න.
- (ii) T_2 සොයන්න.
- (iii) ක්‍රම 2ව භාවිතයෙන් අන්තර්ගත ශක්ති වෙනස සොයන්න.



$$P_1 = 2 \times 10^5 \text{ Pa}$$

$$V_1 = 1 \text{ m}^3$$

$$T_1 = 300 \text{ K}$$

$$P_2 = 3 \times 10^5 \text{ Pa}$$

$$V_2 = 1.5 \text{ m}^3$$

$$T_2 = ?$$

(i) කර්මිත ජද්වතියට,
 $PV = nRT$

$$n = \frac{PV}{RT}$$

$$= \frac{2 \times 10^5 \text{ Pa} \times 1 \text{ m}^3}{8 \text{ J mol}^{-1} \text{ K}^{-1} \times 300 \text{ K}}$$

$$\underline{n = 83.33 \text{ mol}}$$

(ii)

$$\frac{P_1 V_1}{T_1} = \frac{P_2 V_2}{T_2}$$

$$\frac{2 \times 10^5 \text{ Pa} \times 1 \text{ m}^3}{300 \text{ K}} = \frac{3 \times 10^5 \text{ Pa} \times 1.5 \text{ m}^3}{T_2}$$

$$T_2 = \frac{3 \times 1.5 \times 300}{2}$$

$$\underline{T_2 = 675 \text{ K}}$$

(i) 1 ක්‍රමය

$$\Delta U = \frac{3}{2} nRT_2 - \frac{3}{2} nRT_1$$

$$\Delta U = \frac{3}{2} (83.33 \times 8 \times (675 - 300))$$

$$\underline{\Delta U = 374,985 \text{ J} \approx 375,000 \text{ J}}$$

2 ක්‍රමය

$$\Delta U = \frac{3}{2} P_2 V_2 - \frac{3}{2} P_1 V_1$$

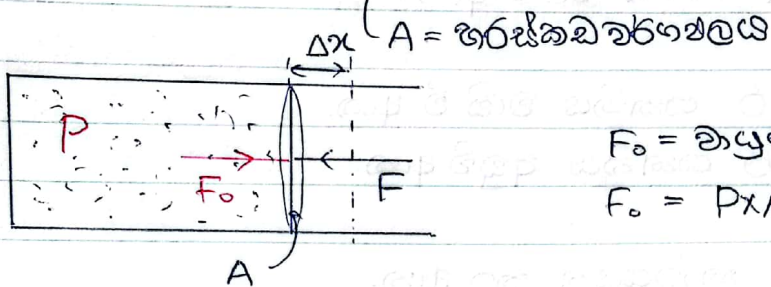
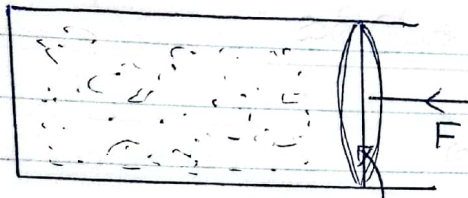
$$= \frac{3}{2} [3 \times 10^5 \times 1.5 - 2 \times 10^5 \times 1]$$

$$= \frac{3}{2} (2.5 \times 10^5)$$

$$\underline{= 375,000 \text{ J}}$$

චායුමක් මගින් සිදු කරන කාර්යය

සෑම පිස්ටනයක් තුළ ඇත්තර්ගත වන වායු සම්පලයක්මත් තඹිර බලයක් යොදා චායුම මත කාර්යයක් සිදුකරන අවස්ථාවක් සලකමු. හෙයිනි කරන කාර්යය සඳහා පහත පරිදි ප්‍රකාශන ලබා ගත හැක.



F_0 = වායුවේ ජීවනසන්නයේ යෙදෙන බලය

$$F_0 = P \times A$$

$$\begin{aligned} \text{තලල කිරීමේදී කරන කාර්යය (W)} &= F \times s \\ &= F \times (\Delta x) \\ &= P \times A \times \Delta x \\ &= P \times [A(\Delta x)] \end{aligned}$$

වායු පරිමාවේ සිදුවූ වෙනස (ΔV)

$$W = P \times (\Delta V)$$

ජීවනස $1 \times 10^5 \text{ Pa}$ හි පවතින වායු සම්පූර්ණයක් බාහිර බලයෙන් මගින් පරිමාව 1.05 m^3 සිට 1 m^3 දක්වා අඩු කරන ලදී. වායුව මත සිදුකෙරෙන කාර්යය ?

$$W = 1 \times 10^5 \text{ Pa} (1.05 - 1) \text{ m}^3$$

$$= 0.05 \times 10^5 \text{ Pa J}$$

$$W = -5000 \text{ J}$$

තාපගති විද්‍යාවේ පළමු නියමය

“පරිපූර්ණ වායුවක් අන්තර්ගත සංවෘත වායු සම්පූර්ණයකට බාහිරින් ලබාදෙන හෝ ඉටුකරන තාපය පද්ධතියේ අන්තර්ගතයේ ශක්ති වෙනස සහ වායුව මගින් හෝ වායුව මත කෙරෙන කාර්යය එකතුවට සමාන වේ.”

$$\Delta Q = \Delta u + \Delta W$$

ΔQ = කෙරුණ / බාහිර තාපය

Δu = අන්තර්ගතයේ ශක්ති වෙනස

ΔW = වායුව මගින් හෝ වායුව මත කාර්යය.

තාපගති විද්‍යා සමීකරණයේ යෙදෙන ලකුණු සම්මුතිය.

$\Delta Q \Rightarrow (+)$ වායුවට තාපය ලබාදී ඇත.

$\Delta Q \Rightarrow (-)$ වායුවෙන් තාපය පිටවී ඇත.

$\Delta U \Rightarrow (+)$ අභ්‍යන්තර ශක්තිය වැඩි වී ඇත.

$\Delta U \Rightarrow (-)$ අභ්‍යන්තර ශක්තිය අඩුවී ඇත.

$\Delta W \Rightarrow (+)$ වායුවෙන් කාර්යයක් කර ඇත.

$\Delta W \Rightarrow (-)$ වායුව මත කාර්යයක් කර ඇත.

Pg 55

$$\Delta Q = \Delta U + \Delta W$$

(16) $+500 = \Delta U - 100$

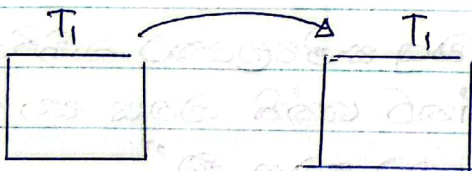
$$\Delta U = +600 \text{ J} // \text{--- (1)}$$

පද්ධති සඳහා වන තාපගතික ක්‍රියාවලි

සමෝෂණ ක්‍රියාවලිය [ඉතා සෙමින් සිදුවන]

අදාළ තාපගතික ක්‍රියාවලිය තුළදී ආරම්භක හා අවසාන අවස්ථාවල නියත උෂ්ණත්වයක් පවතින්නේ නම් හෝ ක්‍රියාවලිය තුළදී උෂ්ණත්වය නියතව පවතින්නේ නම් එය සමෝෂණ ක්‍රියාවලියක් ලෙස හඳුන්වේ.

පද්ධතිය තුළ
මේ අනුව, අභ්‍යන්තර ශක්තිය වෙනස් නොවී පවතී.



$$\Delta U = \frac{3}{2} nR (T_i - T_i)$$

$$\Delta U = 0$$

$$\Delta Q = \Delta U + \Delta W$$

$$\Delta Q = \Delta W$$

ස්ථරතා ක්‍රියාවලි

තාපගතික ක්‍රියාවලි තුළදී පද්ධතියට බාහිරින් තාපය ලබාදීමක් හෝ පද්ධතියෙන් බාහිරට තාපය පිටවීමක් නොමැති නම් එය ස්ථරතා ක්‍රියාවලියක් ලෙස හැඳින්වේ. එවැනි ඉතා වේගයෙන් සිදුවන ක්‍රියාවලිය.

$$\Delta Q = 0$$

$$\Delta Q = \Delta U + \Delta W$$

$$0$$

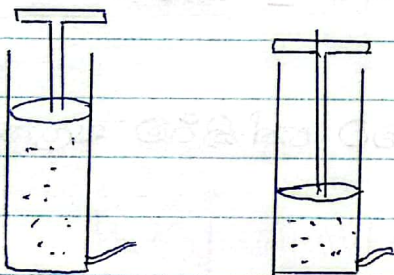
$$0 = \Delta U + \Delta W$$

මේ අනුව ස්ථරතා ක්‍රියාවලියක අන්තර්ගතය ගණනය අඩු වීමක් හෝ $[\Delta U (-)]$ නම් $\Delta W (+)$ විය යුතුය.

මෙවැනි අවස්ථාවක වායුව මගින් කාර්යයක් කළ යුතුය.

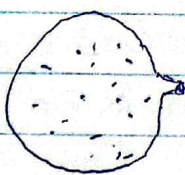
නිසා ස්ථරතා ක්‍රියාවලි සඳහා උදාහරණ

① බයිසිකල් පොම්පයක් තුළ පවතින වාතය මගින් වන ක්‍රියාවලිය



මෙහිදී තාපය ක්ෂණිකව සම්පීඩනය වන නිසා $\Delta Q = 0$ න් හා $\Delta W (-)$ වේ. එවැනි $\Delta U (+)$ විය යුතුය. එනම් සම්පීඩනය වූ වායුවේ උෂ්ණත්වය ඉහළ යයි.

② බාග්‍රහයක් තුළ අන්තර්ගත වාතය බාග්‍රහයෙන් ඉක්මනින් පිටවීමේදී වාතයේ පරිමාව වැඩි වන නිසා $\Delta W (+)$ වන අතර $\therefore \Delta U (-)$ වේ. එනම් වායුවේ උෂ්ණත්වය පහළ යයි.



V වැඩි වේ.

$$\Delta W = (+)$$

$$\Delta Q = 0$$

$$\Delta U = (-)$$



Atlas

Em2

Em1

නියත චරිත ක්‍රියාවලිය

තාපගතික ක්‍රියාවලිය තුළදී පද්ධතියේ චරිතව නියතව පවතින්නේ නම් එය නියත චරිත ක්‍රියාවලියක් ලෙස හඳුන්වේ.

චරිතව වැඩ වේ නම් $\Rightarrow \Delta W (+)$

චරිතව අඩු වේ නම් $\Rightarrow \Delta W (-)$

චරිතව නියත නම්,

$$\Delta W = P(\Delta V)$$

$$\Delta W = 0J$$

$$\Delta Q = \Delta U + \Delta W$$

$$\Delta Q = \Delta U + 0$$

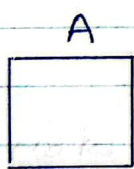
$$\Delta Q = \Delta U$$

තාපගති විද්‍යාවට අදාළ PV සටහන්.

යම් තාපගතික ක්‍රියාවලියකට අදාළව ක්‍රියාවලිය කරමින් සිටි පද්ධතියේ චරිතව සමග ජීවත්වන විචලනය වන ආකාරය PV චක්‍රයක් මගින් දැක්වේ.

PV චක්‍රයක් $\propto$ අක්ෂය සමග සෑදෙන වර්ගඵලය මගින් මෙම ක්‍රියාවලිය තුළදී පද්ධතිය මගින් / පද්ධතිය මත කෙරුණු කාර්යය ගණනය කළ හැක.

① අවම වශයෙන් ආරම්භකව A සිට B අවස්ථාවට පත් කිරීම සලකමු.



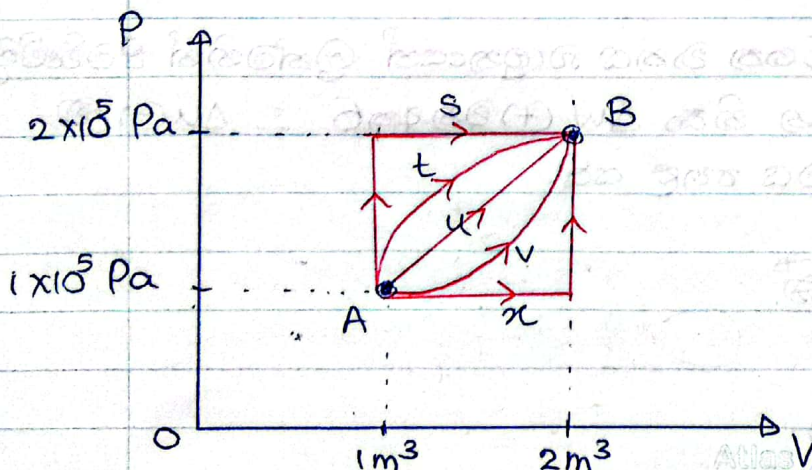
$$P_1 = 1 \times 10^5$$

$$V_1 = 1 \text{ m}^3$$



$$P_2 = 2 \times 10^5$$

$$V_2 = 2 \text{ m}^3$$



මේ අනුව,
මෙම තාපගතික ක්‍රියාවලිය
ලෙසේ ඔබ්බට මාර්ගයකින්
සිදු කළ හැකිය.

(i) A සිට B දක්වා තරමික ක්‍රියාවලියේ ΔU සෙවීම.

අභ්‍යන්තර ශක්ති වෙනස අරමිත හා අවස්ථා දෙකේ අවස්ථා 2 මත පදනම් වී සිදු වන බැවින් අභ්‍යන්තර ශක්ති වෙනස ගෙන් කරන මාර්ගයන් ස්වායත්ත වේ.

$$U_1 = \frac{3}{2} P_1 V_1$$

$$U_2 = \frac{3}{2} P_2 V_2$$

$$\Delta U = U_2 - U_1$$

$$= \frac{3}{2} P_2 V_2 - \frac{3}{2} P_1 V_1$$

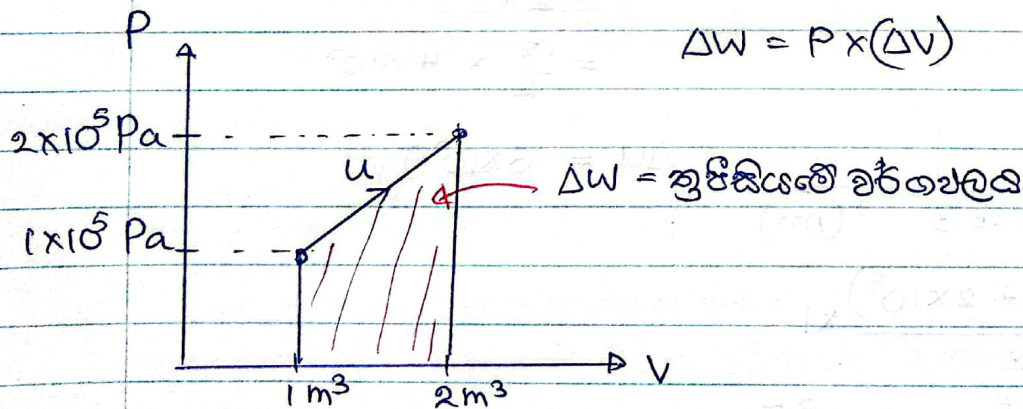
$$= \frac{3}{2} [P_2 V_2 - P_1 V_1]$$

$$= \frac{3}{2} [2 \times 10^5 \times 2 - 1 \times 10^5 \times 1]$$

$$= \frac{3 \times 3 \times 10^5}{2}$$

$$\Delta U = 4.5 \times 10^5 \text{ J}$$

(ii) ΔW මාර්ගය සඳහා A සිට B දක්වා ක්‍රියාවලියේ ΔW පහත පරිදි ගණනය කළ හැක.



$$\Delta W = \frac{(1 \times 10^5 + 2 \times 10^5)}{2} \times 1$$

$$\Delta W = 1.5 \times 10^5 \text{ J}$$

එනම් මාර්ගවල ගමන්කිරීමේදී U ට වඩා වැඩි කාර්යයක් ද V හා X මාර්ගවල U ට වඩා අඩු කාර්යයක් ද සිදු කෙරේ. මේ අනුව ΔW ගෙන් කරන මාර්ගය මත රඳා පවතින රාශියක් වේ.

මේ අනුව AB ක්‍රියාවලිය, μ මාර්ගයෙන් සිදු කර ගනිමින් ඇදූණ අවකාශ
මුළු කාර්‍ය ප්‍රමාණය (ΔQ) හෙතෙම ජරිදි සෙවිය හැක.

$$\Delta U = +4.5 \times 10^5 \text{ J}$$

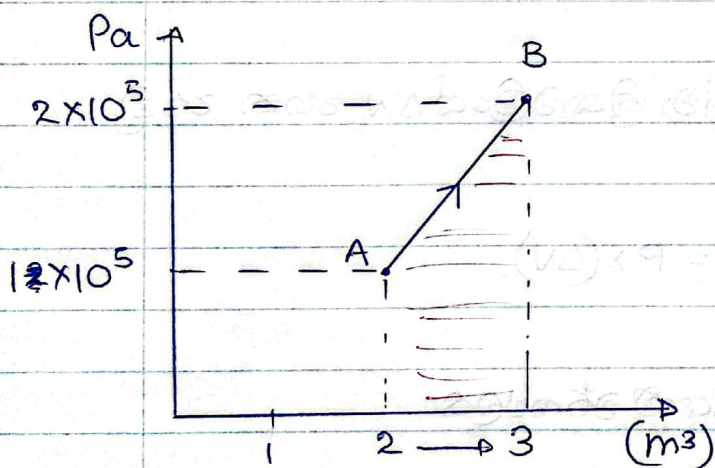
$$\mu \text{ මාර්ගය, } \Delta W = +1.5 \times 10^5 \text{ J}$$

$$\begin{aligned} \mu \text{ මාර්ගය, } \Delta Q &= \Delta U + \Delta W \\ &= 4.5 \times 10^5 + 1.5 \times 10^5 \end{aligned}$$

$$\underline{\underline{\Delta Q = +6 \times 10^5 \text{ J}}}$$

උදා:-

සංවෘත වායු කම්පලයක් ජීවනය හා ජරිමාව 2 m^3 හා $1 \times 10^5 \text{ Pa}$ සිට
ජරිමාව 3 m^3 දක්වාද, ජීවනය $2 \times 10^5 \text{ Pa}$ දක්වාද ගෙන යනු ලැබේ.
එම ක්‍රියාවලිය පහත PV චක්‍රයේ අකාරයට සිදු වූයේ නම් ක්‍රියාවලියේ
 ΔU , ΔW හා ΔQ සෙවන්න.



$$(i) \Delta U = U_B - U_A$$

$$= \frac{3}{2} P_B V_B - \frac{3}{2} P_A V_A$$

$$= \frac{3}{2} [2 \times 10^5 \times 3 - 1 \times 10^5 \times 2]$$

$$= \frac{3}{2} \times 4 \times 10^5$$

$$\Delta U = 6 \times 10^5 \text{ J} //$$

$$(ii) \Delta W = \frac{(1 \times 10^5 + 2 \times 10^5)}{2} \times 1$$

$$\Delta W = \frac{3 \times 10^5}{2} = 1.5 \times 10^5 \text{ J} //$$

$$(iii) \Delta Q = \Delta U + \Delta W$$

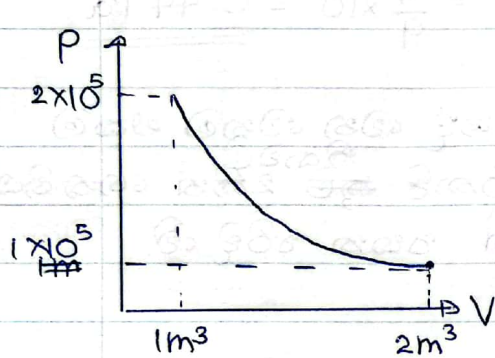
$$= 6 \times 10^5 + 1.5 \times 10^5$$

$$\Delta Q = 7.5 \times 10^5 \text{ J} //$$

ප්‍රධාන තාපගතික ක්‍රියාවලි සඳහා වන PV චක්‍ර

(01) ඝූෂ්ණ ක්‍රියාවලි [T නියත]

- * ඝූෂ්ණ ක්‍රියාවලියකදී උෂ්ණත්වය නියතව පවතින නිසා ක්‍රියාවලියේ ආරම්භක හා අවසාන අවස්ථා සඳහා බොයිල් නියමය යෙදිය හැක.
- * මේ අනුව, ජීවනයේත්, ජරිමාවෙන් ගුණිතය නියතයක් වේ.
- * PV චක්‍රය බොයිල් නියමයට අනුරූප හැඩය ගනී.



$$P_1 V_1 = K \text{ (නියත)}$$

$$P_1 V_1 = P_2 V_2$$

(02) ස්ථරතර් ක්‍රියාවලි [$\Delta Q = 0$]

මෙවැනි ක්‍රියාවලියක වායුවට ඔහුගේ තාපය ලබාදීමක් හෝ වායුවෙන් බහිරව තාපය පිටවීමක් නොමැති වන අතර අවස්ථා 2න් සඳහා ජීවන-ජරිමා සම්බන්ධය පහත පරිදි වේ.

$$P_1 V_1^\gamma = P_2 V_2^\gamma$$

මෙහි γ යනු වාතයේ ජී. ප්‍රධාන විශිෂ්ට තාප ධාරිතා අතර අනුපාතයයි.

$$\gamma = \frac{C_p}{C_v}$$

C_p ← වායුවේ නියත ජීවනයේ වි.තා.ධා.

C_v ← වායුවේ නියත ජරිමාවේ වි.තා.ධා.

$$C_p = \text{නියත ජීවනයේ වි.තා.ධා.} \quad \left. \begin{array}{l} C_p \\ C_v \end{array} \right\} 1 \text{ kg}$$

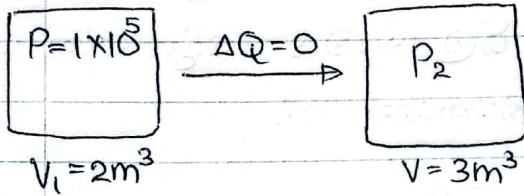
$$C_v = \text{නියත ජරිමාවේ වි.තා.ධා.}$$

$$C_p = \text{නියත ජීවනයේ මවුලික තාප ධාරිතාවය} \quad \left. \begin{array}{l} C_p \\ C_v \end{array} \right\} 1 \text{ mol}$$

$$C_v = \text{නියත ජරිමාවේ මවුලික තාප ධාරිතාවය}$$

γ හි අගය දී ඇති විට ස්ථරතර් ක්‍රියාවලියක් අවබෝධ ගැටලු පහත පරිදි විසඳිය හැක.

උදා:- වන අතර
අවම වායු නම්පලයක ආරම්භක පීඩනය $1 \times 10^5 \text{ Pa}$ පරිමාව 2 m^3 වේ.
මෙය ස්ථරතාපි ක්‍රියාවලියකින් පරිමාව 3 m^3 දක්වා ගෙන ගිය විට,
අවසාන පීඩනය කොපණ (γ=2)



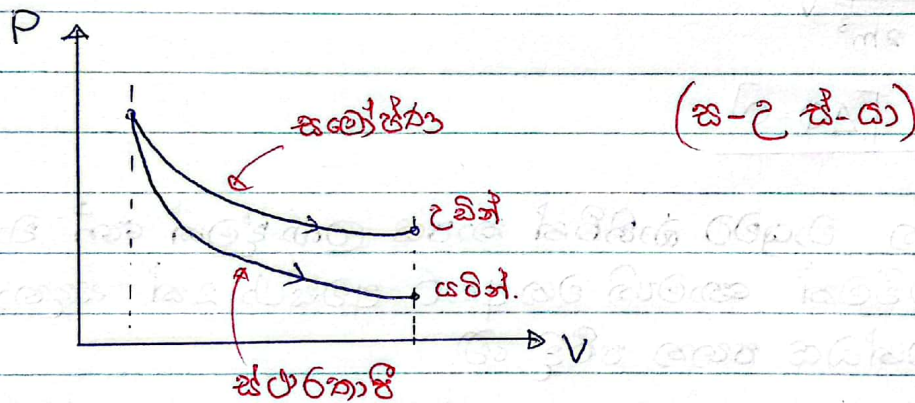
$$P_1 V_1^\gamma = P_2 V_2^\gamma$$

$$1 \times 10^5 \times 2^2 = P_2 \times 3^2$$

$$P_2 = \frac{1 \times 10^5 \times 4}{9}$$

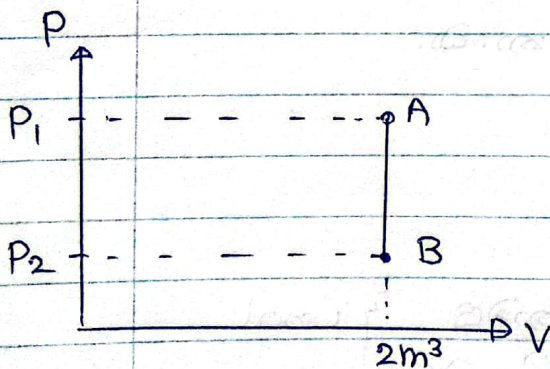
$$P_2 = \frac{4}{9} \times 10^5 = \underline{\underline{0.44 \text{ Pa}}}$$

* එකම ආරම්භක වායු නම්පලයක් අවස්ථා 2 කදී වනු වෙනුවට එකම අවසාන පරිමාවක් දක්වා සමෝෂ්ඨ සහ ස්ථරතාපි ක්‍රියාවලි 2 කින් ගෙන ගිය විට එම 2 ම එකම PV චක්‍රයක සටහන් කිරීමෙන් පහත් පරිදි වේ.

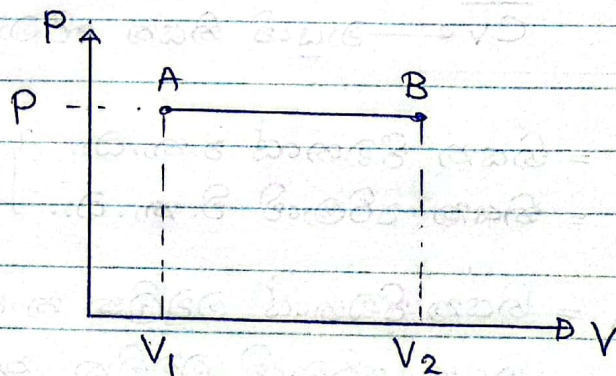


(03) නියත පරිමා සහ නියත පීඩනය ක්‍රියාවලි

නියත පරිමා.



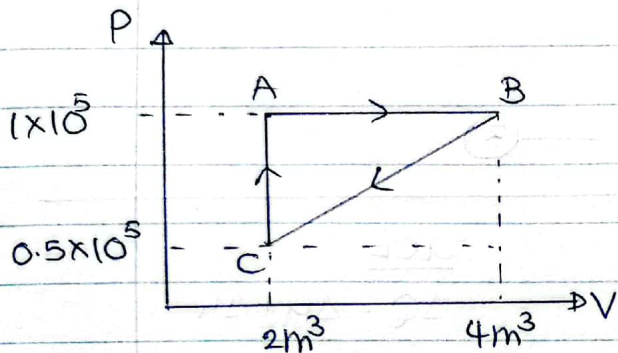
නියත පීඩනය



චක්‍රීය ක්‍රියාවලි සම්බන්ධ PV චක්‍ර

යම් සංවෘත වායු සම්ප්‍රදායක ආරම්භයේදී තවත් ජීවන හා ජරිමා අගයන්ට තාපගතික ක්‍රියාවලියේ අවසානයේදී නැවත සාම්ප්‍රදාය ලගා වන්නේ නම් එම තාපගතික ක්‍රියාවලිය චක්‍රීය ක්‍රියාවලියක් ලෙස හැඳින්වේ.

ABCA චක්‍රීය ක්‍රියාවලිය සලකමු.



ආරම්භක හා අවසාන ජීවන, ජරිමා එකම වන නිසා සමස්ථ චක්‍රීය ක්‍රියාවලියේ සමස්ථ අභ්‍යන්තර ශක්ති වෙනස ශුන්‍ය වේ.

$$\Delta U = U_{අව} - U_{අර්}$$

$$= \frac{3}{2} (1 \times 10^5 \times 2) - \frac{3}{2} (1 \times 10^5 \times 2)$$

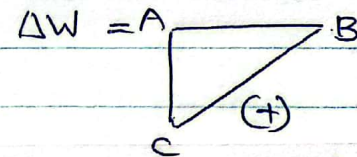
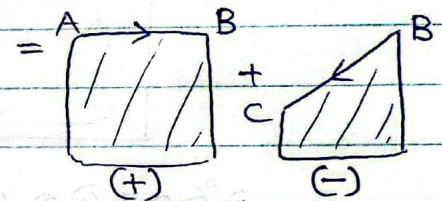
$$\Delta U = 0 //$$

ABCA චක්‍රීය ක්‍රියාවලියේ ΔW ජනන ජරිද් ගණනය කළ හැක.

$$\Delta W = \Delta W_{AB} + \Delta W_{BC} + \Delta W_{CA}$$

ක්‍රියා ජරිද්
(+)

$$= \Delta W_{AB} + \Delta W_{BC}$$



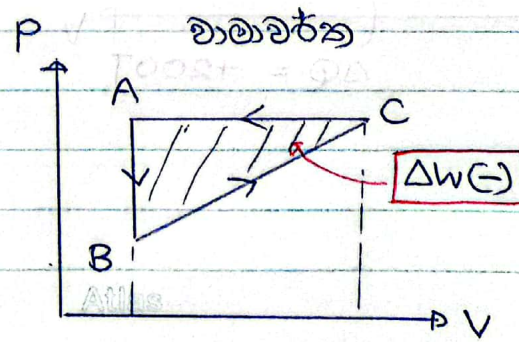
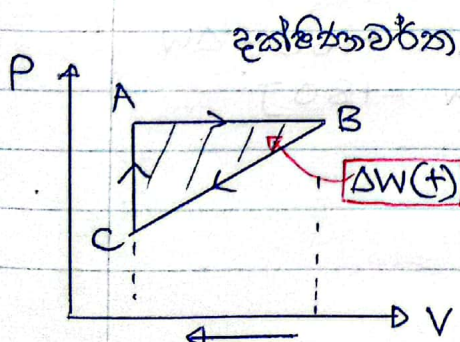
$$= 0.5 \times 10^5 \times 2 \times \frac{1}{2}$$

$$\Delta W = +0.5 \times 10^5 \text{ J} //$$

මේ අනුව චක්‍රීය ක්‍රියාවලිය මගින් PV චක්‍රයේ කොටුවේ වර්ගඵලය ගණනය කිරීමෙන් ΔW ගණනය කළ හැක.

* චක්‍රීය ක්‍රියාවලියකදී ක්‍රියාවලිය දක්ෂිණාවර්ත වන්නේ නම් ක්‍රියාවලිය තුළ කරන සඵල කාර්යය (+) වේ.

ක්‍රියාවලිය වම්වර්ත නම් සඵල කාර්යය (-) වේ.



01 - 4

Pg 53

03 $U_A = \frac{3}{2} P_0 V_0$

$U_B = \frac{3}{2} (4P_0) V_0 \rightarrow U_B = 6P_0 V_0$

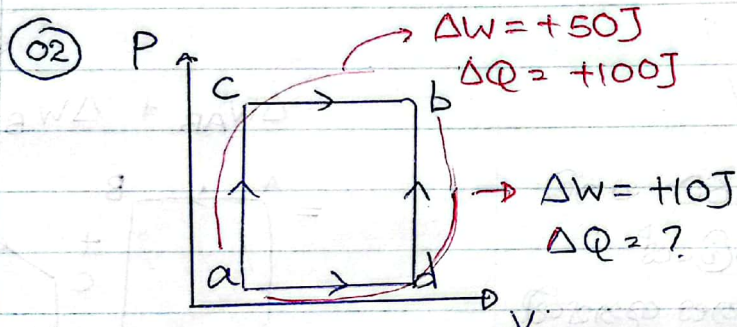
$U_C = \frac{3}{2} (4P_0) (2V_0) \rightarrow U_C = 12P_0 V_0$

$U_D = \frac{3}{2} (2P_0) (4V_0) \rightarrow U_D = 12P_0 V_0$

$U_E = \frac{3}{2} (P_0) (4V_0) \rightarrow U_E = 6P_0 V_0$

ආදි විට $T \uparrow$ වේ.

$\therefore T_C = T_D > T_B = T_E > T_A$ — ③



acb

$\Delta Q = \Delta U + \Delta W$

$100 = \Delta U + 50$

$\Delta U = +50J$

adb

මෙකුත් මත ΔU තෙත් නොවන නිසා, $\Delta U = +50J, \Delta W = +10J$

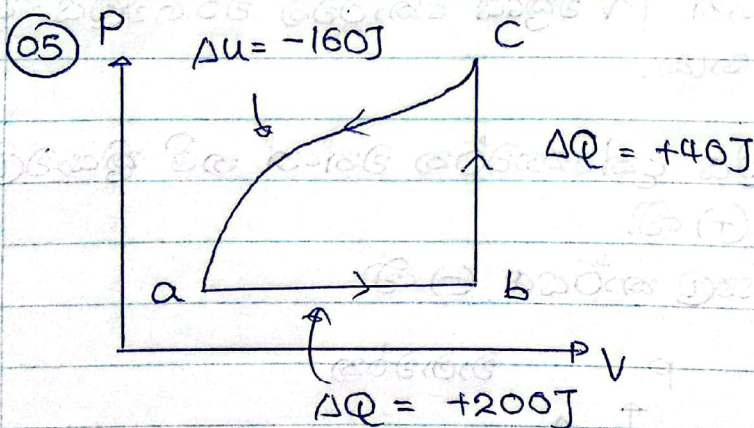
$\Delta Q = \Delta U + \Delta W$

$\Delta Q = +50 + 10 = +60J$

— ④

04 - 2

$\Delta U = 0$ වුනත් ΔW වලට අගයක් තියෙන නිසා ΔQ ගන්න වෙන්න.



$\Delta U_{AC} = +160J$

abc

$\Delta U = +160$

$\Delta Q = +240J$

$\Delta Q = \Delta U + \Delta W$

$+240 = +160 + \Delta W$

$\Delta W = +80J$

$$\Delta W_{abc} = \Delta W_{ab} + \underbrace{\Delta W_{bc}}_{\text{නියත (0) පරිමාව}}$$

$$+80J = \Delta W_{ab} + 0$$

$$\Delta W_{ab} = +80J \text{ --- ①}$$

චක්‍රීය ක්‍රියාවලියේදී අන්තර්ගත ශක්තිය = 0 ක් නිසා,

$$\Delta U_{ac} = -160J \text{ නිසා,}$$

$$\Delta U_{abc} = +160J \text{ ලෙස ප්‍රකාශ කළ හැක.}$$

⑩ - 3

abc පර්යේෂණ වැඩිම ΔQ අගයක් පවතී.

෧ අන්තර්ගත ශක්තිය වැඩිම වර්ගඵලයක් ඇත්තේ abc පර්යේෂණ

නිසා එහි ΔW විශාල වේ. සෑම අවස්ථාවකදීම ΔU සමාන

$\Delta Q = \Delta W + \Delta U$ අනුව, abc පර්යේෂණ ΔQ වැඩිම අගය ලැබේ.

තාපගති විද්‍යාවේ ගුණාංග කිහිපයක්

A නම් වස්තුවක් B නම් වස්තුවක් සමඟ තාපජ සම්පූර්ණතාවයේ සිටි නම් සහ A නම් වස්තුවක් C නම් වස්තුව සමඟ තාප සම්පූර්ණතාවයේ සිටින්නේ නම් B හා C වස්තු 2 ද තාපජ සම්පූර්ණතාවයේ පවතී.

